

Predikan i Kyrkhults kyrka 2013 av Tobias Bäckström

2 sönd. efter tref

"Kallelsen till Guds rike"

5 Mos 7:6-9

Rom 8:28-30

Joh 1:35-46

Ps: 220, 39, 394, 223

När Jesus kallar lärjungar så kan man lätt få intrycket att det skedde lite slumpmässigt. Jesus går omkring i Galiléen och samlar omkring sig en skara unga män, de som kommer i hans väg. Strategin verkade inte vara att söka upp de som är mest dugliga och kompetenta för uppgiften, utan det var mer de som råkade vara på plats som blev föremål för att bli kallad. Den som skulle bli den viktigaste av dem, Petrus, blir till exempel hämtad av sin lillebror Andreas. Utan honom hade det kanske inte blivit ett möte med Jesus.

Ja, alla verkar ha sin väg till Jesus. Andreas och, får vi förmoda, Johannes var tidigare lärjungar till Johannes döparen. De hade alltså vissa förkunskaper. De väntade redan på Messias, de hade lyssnat på många predikningar. Men de hade inte mött honom själv. Ungefär som många svenskar idag, åtminstone om de inte är allt för unga, har vissa förkunskaper. De gick i söndagsskolan som barn, de fick lära sig kristen etik i skolan. Men precis som Andreas och Johannes så följer de Jesus på avstånd. Men då och då så vänder sig Jesus om och frågar: vad vill du? De blir inbjudna till att följa med och se, följa med honom hem.

Petrus blev alltså hämtad av sin bror. Och så är det ju, om någon i familjen eller släkten kommer till tro så väcker det mer nyfikenhet än annars. Människor som vi känner påverkar oss mer. Petrus såg att något hade förändrats hos sin lillebror och följer med för att ta reda på vad.

Och så har vi Filippos som blir kallad direkt av Jesus. Han får bara höra: "Följ mig", och han följde genast uppmaningen. Fortfarande händer det att människor kommer till tro, som en blixt från en klar himmel. Utan att man haft någon förkunskap eller att andra människor har tagit med en till Jesus. Ofta är det kanske dessa om är som mest frimodiga med att sprida vidare vad man varit med om. Filippos hämtar genast Natanael som följer med och just Filippos är den som längre fram tar med några greker till Jesus.

Andreas, Johannes, Petrus, Filippos och Natanael. Dessa fem utgör alltså den ursprungliga skaran lärjungar. Och visst är det fantastiskt att redan dessa har sina individuella vägar till Jesus. Ingens är den andra lik. Men alla fick de en inbjudan: antingen det var Johannes döparen som pekade ut Jesus. Eller Jesus som direkt uppmanade dem: "Följ mig". Eller så var det en vän som sa: "Kom med och se!"

Och så är det ju med oss som sitter här också, oavsett om vi har blivit födda in i troende familjer eller vi blivit troende i vuxen ålder. När vi tänker efter hur vår väg sett ut så tror jag

att vi kan konstatera att det i hög grad beror på andra människor. Föräldrar, släkt och vänner har alla haft en betydelse.

Och vi som ofta går i kyrkan, vi kanske undrar: varför kommer inte fler? Ja, då får vi tänka på detta: man måste få en inbjudan. Nu får vi vara en Andreas eller en Filippus för människor i vår omgivning.

Ingen kommer till tro som inte blir kallad, och ytterst är det ju Jesus som kallar. Även de som blir förda till Jesus av andra möts av en personlig kallelse av Jesus själv. Och det får göra oss ödmjuka inför de som ännu inte har kommit till tro.

Det blir lätt att vi tänker att det är vi som har tagit ställning för Jesus, det är vi som har valt Gud. Jag tror, för att *jag* har bestämt mig för det. Men så ser inte Jesus på det. Att du sitter här i kyrkan idag beror på att Jesus har kallat dig. Han har uppmanat dig att följa honom, ”följ med och se” har han sagt. Du har inte valt, du är utvald. Tron är inget som du själv har kommit på, tron är en gåva.

Att Jesus vandrade i Galiléen med ett antal lärjungar var i sig inget konstigt. Det fanns många rabbiner på den tiden som omgav sig med lärjungar. Men det unika var att det var Jesus som kallade dem. På ett ställe säger Jesus: ”Ni har inte utvalt mig utan jag har utvalt er.” Ja, det normala var att det var lärjungen som sökte en rabbin, det var han som kom till honom och sa: ”Vill du undervisa mig?” Det var inte rabbinerna som sprang omkring och sökte efterföljare. Men när det gäller Jesus så var det han som tog initiativet.

Det är ju sällan som man möter en kristen som kan vittna om att man har läst på om alla möjliga religioner och livsåskådningar och kommit fram till att det är just kristen som jag ska bli. Det är sällan som det går till så. Det är andra människor och omständigheter som man inte kan påverka som leder oss till tro. Vi har alltså andra att tacka för vår tro. Tron har getts åt oss som en gåva, en gåva som vi fått ta emot.

För visst är det så också, att denna gåva måste tas emot. Jesus kallar oss men tvingar oss inte att följa honom. Initiativet kommer från honom, men sen måste vi svara. Följ med och se, sa han till Andreas och Johannes. Och de följde med.

Jesus fortsätter att kalla människor även idag, även dig: ”Följ med och se”. Han bjuder in dig till ett liv i gemenskap med honom. Han bjuder hem dig till sig, där vi alla egentligen hör hemma.

Du sitter nu i ditt hem, kyrkan är ditt andliga hem. Och när vi firar nattvard idag så inbjuds du att ta ytterligare ett steg närmare Jesus och ett liv i gemenskap med honom. ”Följ med och se”.